

ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต
สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย*

Factors Affecting The Functional Competency of Teacher of Graduate Diploma
Students in Teaching Profession at Chiangrai College.

จำนงค์ แจ่มจันทรวงศ์ (Chamnong Chamchantharawong)**

อินทร์ จันทรเจริญ (In Chanjarain)**

ณณิศา สุวรรณจินดา (Chenisa Suwanjinda)**

วีรพันธุ์ ศิริฤทธิ์ (Weeraphan Siririth)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย 2) ระดับสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย ปีการศึกษา 2557 จำนวน 123 คน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยวิธี Stepwise regression

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย ในภาพรวมระดับปัจจัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยพบว่า ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัจจัยทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.42) 2) ระดับสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.45) และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย คือ ปัจจัยการสนับสนุนจากสังคม (X_4) ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) ปัจจัยทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู (X_3) และปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ (X_5) ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย โดยภาพรวม ($\hat{Y}_{tot}$) อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณใน

* เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย

** อาจารย์ประจำที่ วิทยาลัยเชียงราย e-mail: siririth@gmail.com

(Lecturer of Chiangrai College)

การทำนายเท่ากับ 0.781 มีประสิทธิภาพการทำนาย ร้อยละ 61.0 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย 0.286 ซึ่งสามารถเขียนเป็น สมการวิเคราะห์การถดถอย ได้ดังนี้

$$\hat{Y}_{\text{tot}} = 0.695 + 0.394 X_4 + 0.327 X_1 + 0.309 X_3 - 0.167 X_5$$

คำสำคัญ : สมรรถนะครูผู้สอน

Abstract

The purposes of this research were to study 1) the level of factors affecting the functional competency of teacher of graduate diploma students in teaching profession at Chiangrai College 2) the level of the functional competency of teacher of graduate diploma students in teaching profession at Chiangrai College , and 3) the factors affecting the functional competency of teacher of graduate diploma students in teaching profession at Chiangrai College. The sample size was 123 people that consisted of graduate diploma students in teaching profession at Chiangrai College in academic year 2014. The instrument for data collection was the rating scale questionnaire with 5-level rating scales. Statistics used in data analysis were percentage (%), mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.) and multiple regressions of Stepwise regression method.

The research findings were found that 1) the level of factors affecting the functional competency of teacher of graduate diploma students in teaching profession at Chiangrai College was overall high ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.43). Considering the individual aspects, it was found factors of attitude towards the teaching profession ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.42) 2) the level of the functional competency of teacher of graduate diploma students in teaching profession at Chiangrai College was high ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.45). and 3) the factors affecting the functional competency of teacher of graduate diploma students in teaching profession at Chiangrai College were factors of social support (X_4) factors of achievement motivation (X_1) factors of attitude towards the teaching profession (X_3) and factors of job performance (X_5) All factors have affecting the functional competency of teacher of graduate diploma students in teaching profession at Chiangrai College in overall ($\hat{Y}_{\text{tot}}$). Its statistical significance was at .05 level. The correlation coefficient is equal to 0.781. Effectiveness in the prediction was 61.0 percent and the standard deviation of the prediction was 0.286. Which can be written as the following equation regression analysis.

$$\hat{Y}_{\text{tot}} = 0.695 + 0.394 X_4 + 0.327 X_1 + 0.309 X_3 - 0.167 X_5$$

Keywords : The Functional Competency of Teacher

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมแห่งองค์ความรู้ (Knowledge-Based Society) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อพร้อมเข้าสู่การแข่งขันกับนานาประเทศ โดยอาศัยการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นเครื่องมือในการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่มีเจตนารมณ์ในการจัดการศึกษาว่า ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมรรถนะของบุคลากร ซึ่งเป็นคุณลักษณะของบุคคลที่เกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) ความสามารถ (Ability) และคุณลักษณะอื่นที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน (Other Characteristics) สมรรถนะจึงเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้บุคลากรในองค์กรปฏิบัติงานได้ผลงานที่โดดเด่นกว่าคนอื่น องค์กรควรให้ความสำคัญในเรื่องทุนมนุษย์ (Human Capital) เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถของพนักงานในองค์กรให้มากขึ้น องค์กรจึงจำเป็นต้องสร้างเครื่องมือเพื่อพัฒนาให้สมรรถนะ (Competency) ของพนักงานให้มีความสอดคล้องกับสมรรถนะหลักและเป้าหมายขององค์กรเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการทำงานตามที่ต้องการได้ คาดหวังไว้และนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้ (รัชพงศ์ เศรษฐบุตร, 2555: 429)

เนื่องจากครู เป็นบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่ง เป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการจัดการศึกษา เป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอน อบรมขัดเกลาและให้คำแนะนำ มีความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับผู้เรียน การปฏิบัติงานและการปฏิบัติตนของครูจึงส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นขีดความสามารถหรือคุณลักษณะของครูจะต้องเป็นผู้ที่มีความพร้อมทั้งความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ครูจึงเป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายหรือคาดหมายคุณภาพของผู้เรียนโดยตรง จึงต้องมีการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของครูให้มีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะตลอดจนเจตคติที่ดีต่อความเป็นครูและวิชาชีพครูอย่างแท้จริง ก็จะสามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรตามต้องการได้ (ชรอยวรรณ ประเสริฐผล และคณะ, 2556: 51) ด้วยเหตุผลดังกล่าว ครูจึงต้องเป็นผู้ที่มีสมรรถนะ โดยเป็นครูที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ ที่ควรได้รับการพัฒนาความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู เน้นให้ครูมีความรู้ในวิชาชีพครูและปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ และสร้างนิสัยให้ครูเสียสละและอุทิศตนเพื่อประโยชน์ต่อวิชาชีพ (ณัฐชัย ต๊ะตังใจ และคณะ, 2558 : 138 – 152)

อรณพ จินะวัฒน์ (2559: 1383) กล่าวว่าผู้ประกอบวิชาชีพครูที่ต้องการพัฒนาวิชาชีพของตนให้มีความก้าวหน้าขึ้น ต้องเป็นผู้ที่มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเปลี่ยนแปลง และเป็นผู้ที่รอบรู้มีข้อมูลข่าวสารอย่างกว้างขวาง รู้จักวินิจฉัยตนเองตามความเป็นจริงก่อนเพื่อทราบจุดอ่อน จุดแข็งของตนเอง พร้อมยอมรับเพื่อปรับเปลี่ยนตนเองให้เห็นคุณค่าในตนเอง พยายามสร้างแรงบันดาลใจให้กับตนเอง แสวงหาความรู้และสะสมประสบการณ์การทำงานอย่างมืออาชีพ เพื่อสร้างพลังในตนเองให้สามารถเผชิญการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน นอกจากนี้กระบวนการพัฒนายังเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่ง เช่นกระบวนการพัฒนาที่มักใช้ระบบพี่เลี้ยง (Coaching & Mentoring) ก็มีข้อเสนอที่น่าสนใจเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารโรงเรียน ศึกษาวิเคราะห์ที่เข้าร่วมโครงการและระบบการนิเทศเพื่อช่วยให้โครงการประสบผลสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างแท้จริง

(มาเรียน นิลพันธุ์, 2557: 460) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและศึกษานิเทศก์ที่เข้าร่วมโครงการควรเป็นผู้บริหารของโรงเรียนที่ครูเข้าร่วมโครงการปฏิบัติงานอยู่และเป็นศึกษานิเทศก์ที่มีการนิเทศอยู่เดิมโดยมีแนวทางการบริหาร การจัดการเรียนการสอนในลักษณะเดียวกัน และผู้นิเทศควรพัฒนารูปแบบ แนวทาง กลยุทธ์ และวิธีการเป็นพี่เลี้ยง เพื่อส่งเสริมให้เกิดการวิจัยในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละสถานศึกษา

หากดำเนินการวิเคราะห์ให้ลึกถึงประเด็นการพัฒนาครูผู้สอน (จิรพันธ์ นุ่นชูคัน และคณะ, 2559 : 93) พบว่า ครูผู้สอนมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนา ดังนี้

1) ครูผู้สอนมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาเรื่องจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัย เพื่อค้นหาความรู้อย่างเป็นระบบ รองลงมาเป็นการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อทักษะการคิด การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อฝึกทักษะการจัดการ และการประเมินผลการเรียนรู้ทั้งผลงานและกระบวนการ การประเมินผลการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง และการจัดการเรียนรู้แบบค้นพบเพื่อฝึกทักษะการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา ตามลำดับ

2) ครูผู้สอนมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาด้านพฤติกรรมในการจัดการเรียนรู้เรื่องจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเพื่อค้นหาความรู้อย่างเป็นระบบ รองลงมาเป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการบูรณาการเพื่อบูรณาการสาระความรู้ด้านต่างๆ การประเมินผลการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง การจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลซิปปาเพื่อให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อฝึกทักษะการจัดการ ตามลำดับ

จากการศึกษาของ เบญจวรรณ อินต๊ะวงศ์ (2554: 38 – 49) ได้ศึกษาว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูผู้สอนมาจากแนวคิดทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะธรรมของดวงเดือน พันธุมนาวิน (2543) ซึ่งเป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาที่วิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพว่ามีองค์ประกอบทางจิตที่เกี่ยวข้องอยู่ 8 ประการ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ลักษณะที่เป็นพื้นฐานทางจิตใจ 3 ประการ ได้แก่ สติปัญญา สุขภาพจิตและประสบการณ์ทางสังคม และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอีก 5 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติ คุณธรรม ค่านิยม และสัมพันธ์กับทฤษฎีสองปัจจัยของเทรตเตอร์ริก เฮอร์ซเบิร์ก (Herzberg, 1959 : 112-113) ที่พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานประกอบด้วย ปัจจัยค่าจูนและปัจจัยจูงใจ ปัจจัยค่าจูน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่ช่วยให้ครูผู้สอนมีความพอใจและมีความสุขในการทำงาน และปัจจัยจูงใจ (Motivator Factors) เป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน และสรุปได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูผู้สอน ประกอบด้วยปัจจัย 2 ประเภท คือ ปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์ ปัจจัยจิตลักษณะประกอบด้วย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู ส่วนปัจจัยสถานการณ์ ประกอบด้วย การสนับสนุนจากสังคม และลักษณะงานที่ปฏิบัติ

หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงรายมีเจตจำนงที่จะพัฒนาบุคคลที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ให้มีความรู้ ความสามารถที่จะประกอบวิชาชีพครูให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับวิชาชีพชั้นสูง สอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูปการศึกษาและการพัฒนาของประเทศชาติ

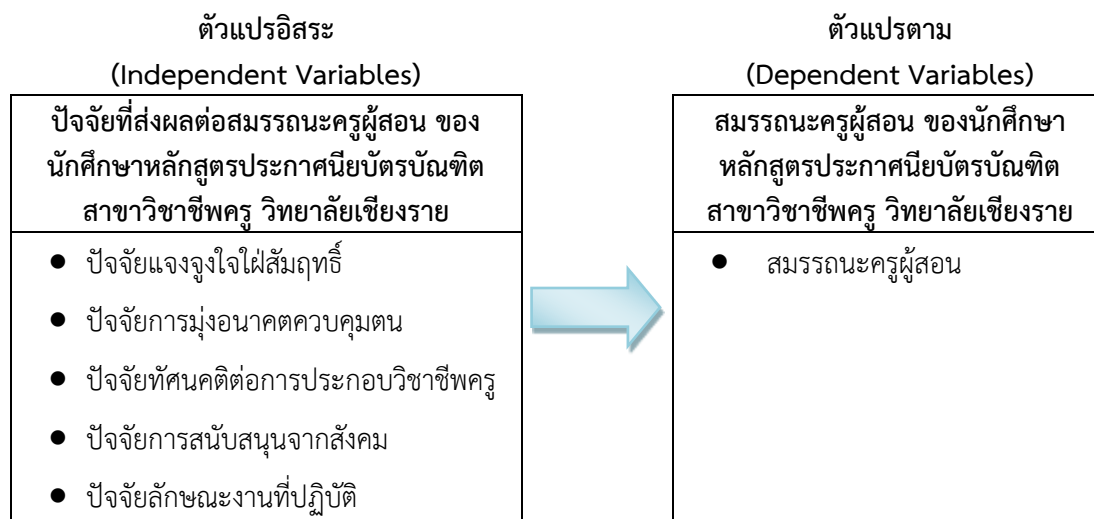
โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับชุมชนและท้องถิ่น โดยมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย เชียงราย, 2557)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงรายหรือไม่ อย่างไร และปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษา ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน กำหนดนโยบายในการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา ตลอดจนนักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองตามสมรรถนะครูผู้สอน ได้ประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย
2. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย ปีการศึกษา 2557 จำนวน 180 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย ปีการศึกษา 2557 โดยการเปิดตารางสำเร็จของ เกรจซี่ และมอร์แกน (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 100) โดยการสุ่มอย่างง่าย ด้วยการจับสลาก รวมกลุ่มตัวอย่าง 123 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย จำนวน 5 ปัจจัย คือ ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยการมุ่งอนาคต ควบคุมตน ปัจจัยทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู ปัจจัยการสนับสนุนจากสังคม และปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ และประเภทของโรงเรียนที่ฝึกงาน เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย จำนวน 5 ปัจจัย คือ ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยการมุ่งอนาคตควบคุมตน ปัจจัยทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู ปัจจัยการสนับสนุนจากสังคม และปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

4. การสร้างเครื่องมือ

4.1 ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล สร้างแบบสอบถาม

4.2 ดำเนินการสร้าง และพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) มีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.60-1.00 จากนั้น นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่า IOC และปรับปรุงแก้ไข แล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 30 คน ที่มีในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ปรากฏว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.97 แสดงว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง เมื่อแยกเป็นรายด้านประกอบด้วย ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน และด้านสมรรถนะครูผู้สอน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.96 และ 0.96 ตามลำดับ

4.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่น แล้วไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 จัดทำจดหมาย เรื่องการขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล การทำวิจัย ถึงคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเชียงราย เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลการทำวิจัย

5.2 นำจดหมายขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลการทำวิจัย พร้อมกับแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลยื่นต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเชียงราย โดยการจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง

5.3 ประสานขอความร่วมมือจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย นัดเวลาให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามส่งกลับมาหาผู้วิจัย

5.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ของการวิจัย ครั้งนี้ แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ และประเภทของโรงเรียนที่ฝึกงาน วิเคราะห์โดยใช้ ความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย สถิติที่ใช้วิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย สถิติที่ใช้วิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย วิเคราะห์โดยใช้ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (multiple regressions) โดยวิธี stepwise regression

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. สรุปผลการวิจัย

ดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย ในภาพรวมระดับปัจจัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณารายปัจจัย เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ปัจจัยทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.42) รองลงมา คือ ปัจจัยการมุ่งอนาคตควบคุมตน ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.50) ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.47) ปัจจัยการสนับสนุนจากสังคม ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.55) และปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.67) ตามลำดับ

1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.45) และเมื่อพิจารณา

เป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.54) และ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.54) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.51)

1.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย เห็นว่าตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการ คือ ปัจจัยการสนับสนุนจากสังคม (X_4) ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) ปัจจัยทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู (X_3) และปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณในการทำนายสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย โดยภาพรวม ($\hat{Y}_{tot}$) เท่ากับ 0.781 ค่าประสิทธิภาพในการทำนาย (R^2) เท่ากับ 0.610 หมายความว่า ปัจจัยการสนับสนุนจากสังคม (X_4) ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) ปัจจัยทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู (X_3) และปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ (X_5) สามารถทำนายสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย ได้ร้อยละ 61.0 ค่าประสิทธิภาพในการทำนายปรับแล้ว (Adjusted R^2) เท่ากับ 0.597 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย (Standard error) เท่ากับ 0.28606 ในลักษณะนี้ แสดงว่า ปัจจัยการสนับสนุนจากสังคม (X_4) ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) ปัจจัยทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู (X_3) และปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ (X_5) ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย โดยภาพรวม อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบและในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_{tot} = 0.695 + 0.394 X_4 + 0.327 X_1 + 0.309 X_3 - 0.167 X_5$$

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{tot} = 0.477 X_4 + 0.338 X_1 + 0.291 X_3 - 0.250 X_5$$

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการอภิปรายผลเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

2.1 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย ในภาพรวมระดับปัจจัยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ปัจจัยทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู รองลงมา คือ ปัจจัยการมุ่งอนาคตควบคุมตน ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยการสนับสนุนจากสังคม และปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องมาจากทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู เป็นคุณลักษณะด้านจิตใจ ความภาคภูมิใจ ความศรัทธา การเห็นคุณค่าและความสำคัญในวิชาชีพครู และผู้ที่ได้รับใบประกอบวิชาชีพครูจะต้องผ่านการกล่อมเกลาทั้งด้านวิชาการและด้านวินัยคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่จะทำให้ครูมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพและความสุขในการทำงานซึ่งจะส่งผลต่อสมรรถนะการทำงาน of ครู ซึ่งสอดคล้องกับ Gibson (2000: 102)

ให้ความหมายว่า ทักษะคือตัวตัดสินพฤติกรรม ซึ่งความรู้สึทางบวกหรือทางลบ เป็นสภาวะจิตในการพร้อมที่จะส่งผลต่อบุคคล วัตถุหรือสถานการณ์ใดๆ และสอดคล้องงานวิจัยของ Hihhet (1989: 115) ที่พบว่า การมีความมั่นใจสูง การมีความรู้ดี การมีประสบการณ์และทักษะความชำนาญการ การมีทัศนคติที่ดี และการมีความยินดีในอาชีพครู เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความมุ่งมั่นในการสอนของครูในสหรัฐอเมริกา และสอดคล้องงานวิจัยของเบญจวรรณ อินทะวงศ์ (2554: 84) ที่พบว่า ทักษะต่อการประกอบวิชาชีพครู เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูสายผู้สอนมากที่สุด และครูสายผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 มีสมรรถนะอยู่ในระดับสูง

2.2 ระดับสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน และด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูมีความภาคภูมิใจในเกียรติและศักดิ์ศรีของวิชาชีพ มีการรักษาสีของของตนเอง ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น และปฏิบัติตามตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของหน่วยงาน ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของรัศมี สีหะนันท์ (2551: บทคัดย่อ) ที่ได้ประเมินสมรรถนะความเป็นครูของข้าราชการครู พบว่าความศรัทธาในวิชาชีพครูและการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องงานวิจัยของพรทิพย์ บุญณสะ (2555: 94) ได้ศึกษาการพัฒนาสมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 พบว่าสมรรถนะด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องงานวิจัยของขวัญชัย จันเพชร (2555: 45) ได้ศึกษาสมรรถนะการปฏิบัติงานของพนักงานครูเทศบาลเมืองกำแพงเพชร พบว่า สมรรถนะด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องงานวิจัยของเอนก มารอด (2556: 67) ได้ศึกษาสมรรถนะของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 พบว่าสมรรถนะด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องงานวิจัยของสุรเดช อนันตสวัสดิ์ และ วรณี แกมเกตุ (2555:1506-1523) ได้ศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุและผลของสมรรถนะของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า สมรรถนะด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องงานวิจัยของโชติ แยมแสง (2558: 56) ได้ศึกษาสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่า มาตรฐานคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด และสอดคล้องงานวิจัยของทวีกาญจน์ ตั้งวีระพรพงศ์ (2556) ที่พบว่าคุณลักษณะของครูควรมีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านคุณธรรมจริยธรรม คือมีความเอาใจใส่ต่องานที่ปฏิบัติ มีจรรยาบรรณและความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ

2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย คือ ปัจจัยการสนับสนุนจากสังคม ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู และปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย เนื่องจากงานของครูผู้สอนต้องได้รับการสนับสนุนจากชุมชน สังคม เป็นอย่างดี และครูผู้สอนยังจะต้องสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ตามมาตรฐานแล้วยังต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม

จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และครูผู้สอนต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ในทุกด้าน ทั้งด้านวิชาการ และด้านคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของละอองดาว แสงนาม (2545: บทคัดย่อ) ได้พบว่าการได้รับการสนับสนุนจากสังคม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทัศนคติต่อการปฏิบัติงานของครูเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน เขตการศึกษา10 สอดคล้องกับงานวิจัยของปนัดดา วงศ์จินดา (2548: บทคัดย่อ) ได้พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติงานของครูอัตราจ้าง ศูนย์การศึกษาพิเศษ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ การสนับสนุนจากสังคม และสอดคล้องงานวิจัยของเบญจวรรณ อินตะวงศ์ (2554: 83) ที่พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติเป็นปัจจัยที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูสายผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ผู้บริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู ควรสอนเพิ่มโดยให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกวางแผน กำหนดเป้าหมาย วิเคราะห์ สังเคราะห์ ในการปฏิบัติงาน มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาที่นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู สังกัดหรือฝึกสอน ควรให้นักศึกษาได้ทำการฝึกสอน ที่ไม่ซ้ำชั้นหรือซ้ำวิชา เพื่อไม่ทำให้เกิดความรู้สึกลำบาก และให้รับผิดชอบงานอื่นนอกเหนือจากงานสอนอย่างเหมาะสมไม่มากเกินไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการพัฒนาสมรรถนะของครูของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย

2.2 ควรศึกษาวิธีการพัฒนาสมรรถนะตามความต้องการของครู ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามภารกิจของครู ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเชียงราย

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

ขวัญชัย จันเพชร. (2555). การศึกษาสมรรถนะการปฏิบัติงานของพนักงานครูเทศบาลเมืองกำแพงเพชร.

การค้นคว้าด้วยตนเองปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร.

จิรนนท์ นุ่นชูคันธ์ และคณะ. (2559). “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนด้านการจัดการเรียนรู้ โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร.” วารสาร Veridian E-Journal ฉบับภาษาไทย

สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ.ปีที่ 9, ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน): หน้า 87 – 99.

ชรอยวรรณ ประเสริฐผล และคณะ. (2556) “รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูใหม่ โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา.” วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. Vol.15, No Special Edition (April 2013): หน้า 43 – 53.

- โชติ แยมแสง. (2558). **สาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.**
รายงานผลการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ณัฐชัย ต๊ะต่องใจ และคณะ. (2558). “สมรรถนะของครูที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในเขตภาคเหนือตอนบน.”
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. Vol.9, No Special Edition (April 2015):
หน้า 138 – 152.
- ทวีกาญจน์ ตั้งวีระพรพงศ์. (2556). “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูฝึกฝีมือแรงงานในสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน.” **วารสาร Veridian E-Journal กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.** Vol.6, No. 2 (May - August 2013): หน้า. 426 - 439.
- ธัชพงศ์ เศรษฐบุตร. (2555). “การศึกษาความต้องการสมรรถนะของนักทรัพยากรมนุษย์สำหรับภาคอุตสาหกรรม.” **วารสาร Veridian E-Journal กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.** Vol.5, No. 2 (May - August 2012): หน้า. 426 - 448.
- บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเชียงราย. (2557). **หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู.**
เอกสารอัดสำเนา
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). **การวิจัยเบื้องต้น.** (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เบญจวรรณ อินตะวงศ์. (2554). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูสายผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2. การค้นคว้าด้วยตนเองปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.**
- ปนัดดา วงศ์จันดา. (2548). **ปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของครูอัตราจ้าง ศูนย์การศึกษาพิเศษ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**
- พรทิพย์ บุญณสะ. (2555). **การพัฒนาสมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1.วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.**
- มาเรียน นิลพันธุ์. (2557). “การประเมินโครงการพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบพี่เลี้ยงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3.” **วารสาร Veridian E-Journal ฉบับมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ.** ปีที่ 7, ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน): หน้า 460.
- รัศมี สีहनันท์. (2551). **การประเมินสมรรถนะความเป็นครูของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอบลราชธานี เขต 3. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.**

- ละอองดาว แสงงาม. (2545). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน เขตการศึกษา 10.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราช
อุบลราชธานี.
- สุรเดช อนันตสวัสดิ์ และวรรณิ์ แกมเกตุ. (2555) “โมเดลเชิงสาเหตุและผลของสมรรถนะของครูสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.” **An Online Journal of Education OJED.**
Vol.7, No 1 (2012): หน้า 1506-1523.
- อรรณพ จินะวัฒน์. (2559). “การพัฒนาตนของผู้ประกอบวิชาชีพครู.” **วารสาร Veridian E-Journal**
ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. ปีที่ 9, ฉบับที่ 2
(พฤษภาคม – สิงหาคม): หน้า 1379 – -1395.
- เอนก มารอด. (2556) **การศึกษาสมรรถนะของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1. การค้นคว้าด้วยตนเองปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต**
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ภาษาต่างประเทศ

- Hihhet, Gilbert. (1989). **The Art of Teaching.** London: Methuen and Co. Ltd.
- Robin, Gibson and Smith Hunt. (2000). **A Study of Teacher Evolution as Its Affects the
Attitude and Performance of Teachers.** Michigan: The Central Michigan University.